

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
részitélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.559/2015/6.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
Patakiné dr. Teremi Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes Dr. Sándor Mária ügyvéd
képviselője:

Az alperes:

Az alperes Dr. Kuczora Gergely ügyvéd
képviselője:

A per tárgya: munkavállalói azonnali hatályú felmondás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 4.Mf.640.956/2014/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 44.M.2/2014/10.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.640.956/2014/3. számú ítéletének azon részét, amellyel a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 44.M.2/2014/10. számú ítéletének a felperes keresetét elutasító rendelkezését helybenhagyta, hatályában fenntartja. Azon részében, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletét a felperest a viszontkereset szerint marasztaló 1.140.000 (egymillió-egyszáznegyvenezer) forint felmondási időre járó távolléti díj vonatkozásában is helybenhagyta,

hatályon kívül helyezi, és ebben a körben a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A hatályában fenntartott rész tekintetében kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 20.000 (húszezer) forint és 5.400 (ötezer-négyszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

E tekintetben a 228.000 (kettőszázhuszonnyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

A hatályon kívül helyezett rész vonatkozásában a felek felülvizsgálati eljárási költségét 15.000 (tizenötezer) forintban és 4.050 (négyezer-ötven) forint áfában, a felülvizsgálati eljárás illetékét 114.000 (egyszáztizennégyezer) forintban állapítja meg.

A részítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2012. december 1-jén kelt munkaszerződése szerinti munkavégzési helye az alperes székhelye és telephelyei. A munkaviszonyának megszűntetésekor havi bruttó munkabére 285.000 forint volt. Az alperes cégjegyzéke szerint a székhelye Sz.B.. A perbeli időszakban telephelye a cégnyilvántartás szerint nem volt. Az alperes a korábbi K.I.L. feladatait vette át, munkáját a felperes a perbeli időszakban és azt megelőzően is hosszú időn keresztül a B.Ú.alatt végezte.
- [2] A 2012. október 27-én kelt M.A.K.N. Kft. mint leendő munkáltatóra vonatkozó tájékoztatást a felperes is kézhez vette. Ebben értesítették, hogy az átvevő munkáltató székhelye a munkavégzés helye, ebben megjelölték a Sz.B. ingatlant. Az írásbeli tájékoztatás tartalmazta, hogy a felperesnek tizenöt napon belül kell nyilatkoznia arról, hogy az átvevő munkáltatónál történő továbbfoglalkoztatásához hozzájárul-e. A 2012. november 12-én kelt magánokiratban a felperes vállalta az alperesnél történő további alkalmazását.
- [3] Az ügyvezetői utasítás arról tájékoztatta a munkavállalókat, hogy a B.Ú. ingatlant más célra fogják hasznosítani, ezért az ott folyó tevékenység ellátását a lektorátus munkatársai 2013. szeptember 25-étől a sz. székhelyen látják majd el. Ezt az ügyvezetői utasítást a felperes 2013. szeptember 17-én kézhez vette, majd a szabadságát töltötte. A munkába visszatérését követően, 2013. október 1-jén V.I. igazgatóhelyetttessel konzultációt folytatott, amikor világossá vált számára, hogy az átköltözés megvalósul, és a továbbiakban a sz. munkahelyen kell a tevékenységét ellátnia. Ugyanezen a napon vette kézhez az ügyvezetői utasítást, amelynek tartalma szerint „a lektorátus a feladatait a továbbiakban a sz. székhelyen látja el, ahogy arról a korábbi ügyvezető igazgatói utasításomban is értesítettem önöket”.
- [4] A 2013. november 19-ei értekezleten a munkáltató a költözés új időpontját 2013. november 26-ában jelölte meg. 2013. november 25-én a számítógépeket az U. utcában leszerelték, ezért ezt követően itt a munkavégzés lehetetlenné vált.
- [5] 2013. november 30-án a felperes azonnali hatályú felmondással szüntette meg a jogviszonyát az Mt. 78. §-ának (1) bekezdés b) pontjára alapítottan. Kifejtette, hogy bár a munkaszerződés az alperes székhelyét és telephelyét jelöli meg a munkavégzés helyéül, a valóságban azonban a B.Ú. végezték munkájukat már a jogelődnél is. Hivatkozott arra, hogy az alperes biztosította őt arról, miszerint a kiköltözése nem Sz-re fog történni, hanem B-n a P. utcába kerülhetnek. A 2013. szeptember 25-ei

költözésből nem lett semmi, nem kellett komolyan venni az ügyvezetői utasításokat, egyébként azokat azért nem találta komolynak, mert személyes szakmai véleménye szerint a sz. feltételek nem megfelelőek a lektorátus munkavégzéséhez, „az ígért feltételek nem állnak rendelkezésre”. A költözés időpontja a 2013. november 19-ei értekezleten derült ki, amely már valósnak, igaznak bizonyult. A felperes utalt arra is, hogy 2013. október 1-jei igazgatóhelyetttel történő beszélgetésen feltételül szabta a munkaszerződés-módosítást, kérte a szerződésben Sz-t, mint földrajzi helyet rögzíteni. Ezt a kérését a 2013. november 19-ei értekezlet után is megismételte, arra azonban választ nem kapott. Hivatkozott arra, hogy a sz. munkavégzést a lakóhelyéről, D-iről nem tudta vállalni. Ez az új helyzet a munkavégzés feltételeit számára alapvetően megváltoztatta. A sz. kiköltözést egyoldalú szerződésbontásnak minősítette, amelyet a munkaszerződése 2012. december 1-jei aláírásakor nem gondolta, hogy bekövetkezik. Az azonnali hatályú munkavállalói felmondást 2013. december 2-án közölte az alperessel.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes a keresetében a felmondása jogszerűségének megállapítását, és 8 havi felmentési időre járó 2.280.000 forint, valamint 8 nap szabadságmegváltás megtérítését igényelte az alperes perköltségben való marasztalása mellett. Hivatkozása szerint nem tud, és nem is kíván más településen dolgozni mint B., és nem tudja vállalni a sz. munkavégzést a d. lakóhelyről. Kifejtette, hogy a Sz.B. utcában elkészült telephely nem megfelelő, ott nem biztosíthatóak a munkavégzéshez szükséges feltételek, mert túl zsúfolt, méltatlan a tevékenységhez, továbbá nincs biztosítva irattár és dokumentáció használata, kutatási hozzáférés. Az utazása a d. lakóhelyéről Sz-re lényegesen hosszabb időt venne igénybe, mint a korábbi munkavégzési helyre.
- [7] Az alperes a keresetében 4 havi távolléti díjnak megfelelően 1.140.000 forint megfizetését kérte, mivel hivatkozása szerint a felperes azonnali hatályú felmondása jogellenes volt. Az elsőfokú bíróság a munkáltató keresetét viszontkeresetnek tekintette és az ügyeket egyesítette.
- [8] Az alperes a kereset, a felperes a viszontkereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 44.M.2/2014/10. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest felmondási időre járó távolléti díjnak megfelelő összegként 1.140.000 forint megfizetésére kötelezte. Rögzítette, hogy az eljárás illetéket az állam fizeti, míg a felperes perköltség viselésére is köteles.
- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban Mt.) 78. §-ának (2) bekezdésére.
- [11] Kifejtette, hogy a felperes az első tárgyaláson (jegyzőkönyv, 3. oldal 4. bekezdés), a személyes meghallgatása során akként nyilatkozott, hogy ő a szentendrei kiköltözésről való tudomásszerzése időpontjának 2013. október 1-jét tekinti, amikor V.I.-vel négy szemközti beszélgetést folytatott. A jogi képviselő által benyújtott előkészítő iratában a felperes ezt a nyilatkozatát úgy módosította, hogy ezen alkalommal csak azt közölte az igazgató-helyetttel, hogy munkaszerződés-módosítást kér, és majd attól függően, hogy azt elfogadja-e a munkáltató, ad választ arra, miszerint vállalja-e a munkát Sz-n. A bíróság az eljárás során a felperes személyes meghallgatásakor tett nyilatkozatát értékelte nyomatékkel, kiemelve, hogy a tudomásszerzés időpontja szempontjából irreleváns az, hogy milyen tartalmú választ vagy kérést fogalmazott meg a felperes ezen személyes megbeszélésen. Az Mt. 78. §-ának (2) bekezdése alapján pedig a 2013. október 1-jétől számított tizenöt nap 2013. október 16-án lejárt, így a 2013. november 30-án előterjesztett azonnali hatályú felmondás elkészt.
- [12] Az elsőfokú bíróság hivatkozott az Mt. 84. §-ának (2) bekezdésére. Kifejtette, hogy az azonnali

hatályú felmondás elkésett, így a viszontkereset szerint köteles a felperes 4 havi távolléti díj megfizetésére.

- [13] Tekintettel arra, hogy az azonnali hatályú felmondás elkésettség miatt volt jogellenes, annak tartalmi vizsgálatára nem volt szükség, és így tanúmeghallgatást sem kellett a továbbiakban fogantatosítani. A felperes elismerte, hogy a szabadságmegváltás összegét kézhez kapta, ezért az elsőfokú bíróság ezen kereseti kérelem tekintetében a pert megszüntette.
- [14] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 4.Mf.640.956/2014/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és a felperest perköltség viselésére kötelezte azzal, hogy a fellebbezési eljárás illetéke az államot terheli.
- [15] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság utalt arra, hogy azonnali hatályú felmondás esetén a bíróság elsődleges feladata a határidő megtartottságának vizsgálata. A perbeli időszakban alkalmazandó Mt. 78. § (2) bekezdése szerint az azonnali hatályú felmondás jogát az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül lehet gyakorolni. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes a munkáltató Sz-re költözéséről, ezáltal a munkavégzés helyének változásáról már korábban is tudomást szerzett. A munkáltató 2012. október 27-én kelt tájékoztatása és ajánlattétele - amely munkavégzés helyeként a Sz.B. címet jelöli meg - a felperes által is ismert volt, ennek a tájékoztatásnak a tudatában vállalta 2012. november 12-én a további foglalkoztatását. Ezért alappal nem hivatkozhat arra, hogy nem tudott a munkavégzés helyének változásáról, arról csak később szerzett tudomást.
- [16] Az a körülmény, hogy a költözés időpontja többször módosult, nem jelenti azt, hogy a felperes ne ismerte volna a munkáltatói intézkedés tényét. A peradatokból megállapítható, hogy a 2013. november 19-ei értekezleten csak a költözés időpontját pontosította a munkáltató. Az elsőfokú bíróság ehhez az időponthoz képest helyesen állapította meg az elkésettséget, és helytálló az a döntése is, hogy emiatt nem vizsgálta az azonnali hatályú felmondás indokát.
- [17] Az alperes viszontkeresetét illetően a másodfokú bíróság is utalt az Mt. 84. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra. A per adataiból megállapítható, hogy az alperes a keresetét 2013. december 31-én adta postára, azt az elsőfokú bíróság 2014. január 6-án érkezett. A kereset benyújtása tehát nem volt elkésett.
- [18] Az elsőfokú bíróság a 44.M.19/2014/4. számú végzésével a Polgári perrendtartásról szóló 1992. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 2014. március 3-án a Pp. 149. § (2) bekezdése szerint az ügyeket egyesítette és megállapította, hogy az alperes keresete viszontkeresetnek tekintendő. Alapítván hivatkozott a felperes arra, hogy az egyesítés nem volt jogszerű, mert az eljárást a Pp. 157. §-a szerint meg kellett volna szüntetni, vagy az alperes keresetét elutasítani. A felperes azonnali hatályú felmondását 2013. december 2-án vette át a munkáltató, ehhez képest határidőben, 2013. december 31-én adta postára a keresetlevelét, vagyis az nem késett el.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [19] A felperes a felülvizsgálati kérelmében és észrevételében az elsőfokú bíróság ítéletének „megváltoztatását”, és az alperes kereset szerinti marasztalását, valamint viszontkeresetének elutasítását, és perköltségben való marasztalását kérte. Másodlagosan kérte, hogy a Kúria az ítéletet helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot kötelezze új eljárásra és a per áttételére az illetékességgel rendelkező Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz vagy maga kötelezze ezen bíróságot az új eljárásra, mindegyik esetben pedig marasztalja az alperest perköltségben.
- [20] A tényállásban egyáltalán nem rögzítették a bíróságok, hogy a 2012. december 1-jén kötött munkaszerződés szerint a munkáltató és a munkavállaló közötti munkaviszonnyal kapcsolatos viták eldöntése - sikertelen munkahelyi egyeztetés esetén - a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hatáskörébe tartozik. A felperes a fellebbezésében kitért arra, hogy a

munkaszerződése nem tartalmazza a munkavégzés helyének pontos megnevezését, csak azt a kijelentést, hogy a M.A.K.N. Kft. székhelyén, illetve telephelyén kell munkát végezni. A becsatolt cégkivonat alapján az alperesnek nincs egy telephelye sem, ezért arra nem lehet a jelen per illetékességét alapítani. Az 1983. óta használta munkavégzési hely amit eddig annak vélt a B.Ú.-utcában, nem számít sem székhelynek, sem telephelynek. A munkáltatónak csak székhelye van a Sz.B. alatt. Ebben az esetben pedig nem volt illetékessége a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak a per lefolytatására, sérült a Pp. 349/B. § (2) bekezdése.

- [21] Az eljáró bíróságok nem vették figyelembe azt a tényt, hogy a felperes azért élt az azonnali hatályú felmondás jogával, mert hiába kérte, nem kapta meg a munkáltatói jogkör gyakorlójától a munkaszerződés-módosítást, amelyből pedig kiderült volna, hogy pontosan mi fog vele történni, és a változáshoz milyen juttatást, segítséget kap. 2013. november 19-én jutott a tudomására az, hogy semmilyen segítségre nem számíthat.
- [22] A mindenkinek szóló tájékoztatást nem a munkáltatói jogkör gyakorlója írta alá. Az elsőfokú bíróság egyáltalán nem vizsgálta az azonnali hatályú felmondás 2. oldalán megjelenő indokot, vagyis azt, hogy 2013. november 19-én ismét kért a felperes új munkaszerződést és ismételten nem kapott arra választ. Sérült az Mt. 20. §-ának (1) bekezdése, és az Mt. 22. §-ának (1) bekezdése is.
- [23] A felperes munkaszerződésében az alperes nem rögzítette, és az ítélet annak ellenére, hogy a per tárgyalásán közlésre került, nem tartalmazza, hogy a jogelődnél a felperes mintegy 30 évet töltött, 1983-tól állt az alperes alkalmazásában.
- [24] A felperes az eljárás során tudta meg, hogy az alperesnek csak székhelye van, telephelye nincs. Ezáltal a munkáltató tévedésbe ejtette. A munkaszerződés tehát nem véletlenül nem tartalmazza a munkavégzés helyét.
- [25] A tényállásban nem került rögzítésre az sem, hogy a felperes nyugdíjasnak minősül, úgy ment nyugdíjba, hogy a munkaviszonyát még nem kellett megszüntetni. Ezért a mostani jogviszony megszüntetésekor megillette volna a felmondási időre járó távolléti díj. A kért összeg a munkaviszony felmondási idejének a törvényes ellenértékét is kompenzáló felmondási időre járó távolléti díj, illetve az Mt. 82. § (1) - (2) bekezdés szerinti összeg, ami az Mt. szerint megillette volna.
- [26] Az alperes a keresetét 2014. január 3-án nyújtotta be a bíróságnál, amely elkésett.
- [27] A bíróság befogadta az alperes viszontkeresetét, foglalt követelését annak ellenére, hogy a 2012. december 7-ei módosítással 2012. december 1-jén kötött munkaszerződés pontjában a felek abban állapodtak meg, hogy a munkáltató és a munkavállaló rendes felmondás esetére 30 nap felmondási időt köt ki. Az alperes teremtett olyan helyzetet, hogy a felperes rákényszerült a jogviszony megszüntetésére. A munkáltató nem hivatkozott kárra, ilyen nem is keletkezett.
- [28] Az alperes nem úgy járt el, ahogy az elvárható lett volna. Az Mt. 38. § (1) bekezdése alapján az átvevő munkáltató az átvételt követő tizenöt napon belül a munkáltató azonosító adatainak közlésével köteles írásban tájékoztatni a munkavállalót személy szerint a munkáltató személyében bekövetkezett változásról, valamint a 46. § (1) bekezdésben meghatározott munkafeltételek megváltozásáról. Az átvétel „csúsztatással” történt, de ezen előírás nem mellőzhető.
- [29] A fellebbezésében már kifejtette, hogy az alperes az Mt. 287. § (2) bekezdésében foglaltak szerint legfeljebb a keresetében érvényesíthette volna a követelését, de ez elkésett, ennél fogva igényel nem élhet. Másrészt a 2012. december 1-jén kötött munkaszerződésben 30 napos távolléti díjnak megfelelő felmondási időt kötöttek ki a felek, így ennél több semmiképpen sem igényelhető.
- [30] A felperes azért kért 8 hónap távolléti díjra eső kártérítést, mert ha nem ő kényszerül felmondani, ennyi felmondási időre eső járandóságot kaphatott volna, valamint ha nem minősül nyugdíjasnak, végkielégítés is járna.
- [31] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes perköltség fizetésre kötelezése mellett.
- [32] Hivatkozása szerint az a tény, hogy a felperes a munkáját mintegy 35 éven keresztül B.Ú.- végezte,

megalapozza a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság kizárólagos illetékességét a Pp. 349/B. § (2) bekezdése alapján. Hangsúlyozandó, hogy a felperes a keresetét maga is ennél a bíróságnál terjesztette elő, továbbá a Pp. 41. § (1) bekezdése alapján illetékességi kikötésre kizárólag vagyoni jogi ügyek tekintetében van lehetőség, munkaviszonyból származó perben nincs.

- [33] A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság az alperes keresetét jogellenesen egyesítette a jelen perhez tekintettel arra, hogy az az Mt. 287. § (2) bekezdése alapján nem késett el.
- [34] A felperes azonnali hatályú felmondásából egyértelműen megállapítható, hogy annak indoka kizárólag a munkavégzés helyének megváltoztatása volt. A felperesnek nincs arra lehetősége, hogy az indokot kiegészítse, illetőleg teljesen új alapokra helyezze azt a munkaügyi jogvita során.
- [35] A bíróságok helyesen állapították meg, hogy a felperes tudomásszerzésének időpontja 2013. október 1. volt, és ezt nem változtatja meg, hogy ekkor milyen tartalmú választ vagy kérdést fogalmazott meg.
- [36] Az alperes álláspontja szerint nem sérült az Mt. 38. §-ának (1) bekezdése sem. Az alperes mint munkáltató 2012. október 27-én kelt levelében tájékoztatta a felperest a munkáltató személyében bekövetkezett változásról, és arról, hogy ez milyen megváltozott feltételeket eredményez. A felperes mindezt tudomásul vette. A változtatás nem eredményezett olyan körülményeket, amelyek a felek között létrejött munkaszerződésbe ütközne, így az azonnali hatályú felmondásnak az Mt. 78. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem volt helye.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [37] A felülvizsgálati kérelem részben megalapozott.
- [38] A felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul állította, hogy a jogvita eldöntésére a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság lenne illetékes. A felperes saját előadása szerint is mintegy 30 évig a B.Ú. utcában látta el a tevékenységét. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint pedig a munkavégzés helyének meghatározása során nem a cégjegyzék szerinti telephely, illetve székhely az irányadó a munkaviszony szempontjából, hanem az a hely, ahol a tényleges munkavégzés történt. A felperes a jogviszonya megszűntetésekor is a B.Ú. utcai címen látta el a tevékenységét. Így a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság rendelkezett hatáskörrel és illetékességgel, eljárása nem ütközött a Pp. 349/B. § (2) bekezdésében foglaltakkal. A felperes egyébként maga is ezen bíróságot tekintette illetékesnek, mivel a keresetét ő is itt nyújtotta be.
- [39] Az Mt. 78. §-ának (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az azonnali hatályú felmondás jogát az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkeztétől számított egy éven belül lehet gyakorolni. Ebből következően az eljáró bíróságok helytállóan vizsgálták, hogy a felperes határidőben élt-e az azonnali hatályú felmondás jogával.
- [40] A munkáltató már 2012. október 27-én tájékoztatta a felperest arról, hogy a munkavégzés körülményeiben változás fog bekövetkezni, az új munkaszerződés megkötéséhez a felperes ennek tudatában adta a hozzájárulását. Annak nincs jelentősége, hogy ezen tájékoztatást esetlegesen nem a munkáltatói jogkör gyakorlója írta alá, mivel - a felperes által sem vitatottan - az intézkedés elrendelése tőle származott.
- [41] A felperes saját előadása szerint is (jegyzőkönyv, 6. oldal) 2013. október 1-jén konkrét tudomást szerzett a szentendrei költözésről, így ezen időponttól számítandó a törvényben előírt tizenöt napos határidő.
- [42] A másodfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a tudomásszerzés időpontja szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a felperes ekkor milyen kérést fogalmazott meg, milyen ígéretet kapott, illetve hogy miért találta „komolytalannak” a szentendrei munkavégzést, miért ítélte úgy,

hogy itt a feltételek nem voltak megfelelőek.

- [43] A felperes az azonnali hatályú felmondás jogát 2013. november 30-án elkésztetten gyakorolta, így nem volt vizsgálható, hogy az abban írtak jogszerű jogviszony megszüntetés alapjául szolgálhattak-e.
- [44] Az alperes keresetét a bíróságok jogszabálysértés nélkül tekintették viszontkeresetnek, és helytállóan állapították meg, hogy az a 2013. december 31-ei postára adás mellett nem tekinthető elkésztettnek. Az ügyek egyesítésére pedig a Pp. 149. § (2) bekezdése alapján lehetőség volt.
- [45] A felperes mindvégig az alperesi követelés elutasítását kérte, az elsőfokú bíróság azonban a viszontkeresetben megjelölt teljes összegben marasztalta. Ezt követően a felperes a fellebbezésében változatlanul a viszontkereset elutasítását indítványozta, másodlagosan azonban arra hivatkozott, hogy a munkaszerződésében 30 napos távolléti díjnak megfelelő felmondási időt kötöttek ki, így az alperes ennél többet nem igényelhet (fellebbezés, 3. oldal 5. bekezdés). Utalt az Mt. 82. § (4) bekezdésére, és az Mt. 69. §-ának (1) bekezdésében rögzítettekre.
- [46] Minderre figyelemmel a másodfokú bíróságnak - tekintettel arra, hogy a fellebbezés megfelelt a jogszabályi előírásoknak - indokát kellett adnia, hogy miért a viszontkeresetben meghatározott összeget tekintette irányadónak, és érdemben kellett volna reagálnia arra, hogy miért nem vette figyelembe a felperes munkaszerződésében rögzítetteket. A megismételt eljárásban a másodfokú bíróságnak értékelnie kell a Kjt. 25/B. § (6) bekezdésében és a 33. §-ában foglaltakat, és ennek megfelelően vizsgálnia az Mt. 69. § (2) bekezdésében és a 84. § (1) bekezdésében rögzítetteket. Nem hagyható figyelmen kívül a döntés meghozatalakor, hogy az Mt. eltérő jogkövetkezményeket rögzít arra az esetre, ha a munkáltató, illetve a munkavállaló szünteti meg jogellenes azonnali hatályú felmondással a jogviszonyt.
- [47] A Kúria a fentiek alapján a felperes keresetét elutasító jogerős ítéleti döntést a Pp. 275. §-ának (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel hatályában fenntartotta, míg a viszontkeresetre vonatkozó ítéleti megállapítást hatályon kívül helyezte a Pp. 275. §-ának (4) bekezdése szerint.

Záró rész

- [48] A hatályában fenntartott rész tekintetében a felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, míg a felülvizsgálati eljárás illetékét a felperest megillető munkavállalói költségkedvezmény folytán a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.
- [49] A hatályon kívül helyezett rész vonatkozásában a felülvizsgálati eljárás költségét és illetékét a Pp. 275. §-ának (5) bekezdésére figyelemmel megállapította, annak viseléséről az új határozot hozó bíróság dönt.
- [50] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. május 18.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
Patakiné dr. Teremi Zsuzsanna s.k. bíró**

A kiadmány hitelélül:
Nné
tisztviselő